

Enviar els Reis a l'atur a canvi d'un dia d'escola

Tractar la distribució de dies festius al llarg d'un curs escolar com una qüestió estricta de calendari és simplificar barroerament un tema que va més enllà de les hores que els nostres infants passen a l'escola. Sembla que hi ha una inquietud generalitzada per redefinir els períodes de vacances de l'alumnat, sobretot amb la finalitat de millorar els resultats acadèmics i, de retruc, l'excel·lència dels professionals del futur. Però cal, en aquest camí, sacrificar tradicions pròpies ja prou amenaçades per d'altres de foranes?

En el primer curs que l'endemà de Reis, el 7 de gener, ha quedat exclòs de les vacances de Nadal, moltes escoles han escollit aquest dia com un dels festius de lliure disposició i, la resta, han quedat mig buides. El sentit comú de la ciutadania, doncs, ha corregit una mesura que amenaça de fer desaparèixer la festa dels Reis d'Orient ja que, si els infants no tenen ni un dia per gaudir dels presents dels Mags, moltes llars podrien acabar optant per rebre només la visita del Pare Noel i potser la del Tió. Quantes nits d'il·lusió es podrien perdre! Sí que cal reflexionar sobre els dies de festa dels -recordem-ho!- nens i nenes, però sense que això minvi els petits privilegis que la seva condició d'infants els atorga. I sense prendre decisions precipitades i sense sentit. Aquest curs ha començat el 7 de setembre, un dimarts. No hauria estat més lògic haver començat un dia abans -dilluns- i mantenir el dia de les joguines que, a més, ha estat un divendres?

Tot i que el govern entrant ja ha dit que tornarà a incloure el 7 de gener dins les vacances de Nadal i que suprimirà la setmana blanca, és evident que les vacances escolars s'hauran de repensar. Però sempre tenint en compte el que més convé als infants i joves. Seria una llàstima que els nens i nenes perdessin una de les tradicions catalanes més màgiques. I és que, si els infants deixen d'escriure cartes a Orient, els Reis ja no passaran més. Ni per deixar carbó.